



ПАКЪ УЧИЛИЩЕ

Сбогомъ плажъ и жарко слънце
и море дълбоко, синьо,
гдете плувахме на воля —
ще се видимъ догодина.

Сбогомъ вамъ, планински хижи,
съсъ екскурзии далечни
чакъ при облацитѣ горе
захаросани и млѣчни.

Сбогомъ кѫщици въ полето
съсъ градини и бостани,
гдете боситѣ крачета
отъ кѫпини сѫ издрани!

Пакъ училище започна
съсъ читанки и тетрадки
съ междучасия на двора
гдете сѫ игритѣ сладки!

Дора Габе

ДРУЖИННАТА ПЛАЩА

Тоя денъ изкарахъ на паша край бостанитѣ. Когато слънцето напече силно, биволитѣ се спустнаха къмъ локвата въ близкия долъ. Тогава Буболечката каза:

— Ти, Мецо, ще стоишъ тута да гледашъ биволитѣ, а ние ще идемъ въ лещака да наберемъ пржчки за кошлета!

Мжично стана на Вачо Мечката. Какъ може едно нищо и никакво човѣче — черно като циганче — да командува сега дружината! И, като гледаше скжсанитѣ му панталони и нашарената отъ крѣпки риза, викаше си на ума:

— Дриплю дрипави! Голь като тояга, а ще ми заповѣдва. Като подгрѣяна вода зашумѣ въ душата му умразата къмъ Буболечката. Идваше му да го врѣхлети и да го смаже на земята, но се страхуваше отъ другитѣ деца. Тѣ се привѣрзаха къмъ него, тѣ много го заобичаха. И всичко трѣгна въ редъ. Нѣмаше вече срѣдни, караници, боеве. Щомъ Буболечката заповѣдаше, децата глѣтваха думитѣ направо отъ устата му и не чакаха да се повтаря вече. Само Мечката вѣршеше всичко презъ сила. Сега той изгледа Буболечката подъ око и нацупено отвѣрна:

— Азъ не мога самъ да ги вардя. Това сѫ двайсетъ добичета! Да остане и другъ!

Буболечката изписа дѣга съ очитѣ си.